Utorak, 24.04.2012.g.

Razgovarao sam s mnogim ljudima o vjeri, duhovnosti, Gospodinu, Njegovim znakovima u našim životima, kako ih prepoznati, zašto je nešto ovako ili onako.

SVE BI MI LJUDI HTJELI, SVE SHVATITI, DA NAM SE SVE

NAPIŠE I NACRTA, DA SVE MOŽEMO VIDJETI I OBJASNITI.

TAKO JE U MATERIJALNOM SVJETU NAS LJUDI I SVEGA OKO

NAS.

U DUHOVNOM SVIJETU NIJE TAKO. TAMO VLADAJU SASVIM

DRUGA PRAVILA.

MI SMO OGRANIČENI SVOJIM MATERIJALNIM SVIJETOM OKO

SEBE I AKO SE ČVRSTO DRŽIMO TOGA MATERIJALNOG, NE

MOŽEMO RASTI U DUHOVNOM.

ZATO TREBAMO RASTI U DUHOVNOM. TU NAM JEDINO MOŽE

POMOĆI NAŠA KATOLIČKA VJERA, MISE, MOLITVE.

DA RASTEMO DUHOVNO, DA SE PREPUSTIMO. JER U

DUHOVNOM SVIJETU NEMA MATERIJALNIH OGRANIČENJA, TAMO

SMO SVI SAMO DUŠE I DUHOVI.

A siguran sam da taj DUHOVNI SVIJET postoji i ovdje na zemlji, svuda oko nas.

I zadnjih dana sam dosta razmišljao o onim ljudima oko nas koji su tjelesno hendikepirani. Koji su iz raznih razloga ostali bez nekog dijela tijela. Moj brat bez noge, ona djevojka bez ruke. I danas sam slučajno pogledao jedan dokumentarni film o jednoj djevojci iz Zimbabvea, u Africi. Teški je invalid jer ima neku posebnu bolest da joj kosti ne rastu normalno i ravno nego se svijaju. Sve je na njoj deformirano, skoro da nema ruke, noge su joj smežurane.

ALI, IMA NORMALNU GLAVU,

PREKRASNE ZUBE, VELIKE LIJEPE OČI

I ONO ŠTO JU ČINI POSEBNOM,

PREKRASNI GLAS. (*ima i moje suze*

koje sada plačem)

Težak je život imala u djetinjstvu, roditelji su je se odrekli i ostavili je. Živjela je neko vrijeme s bakom i sa devet godina je uspjela doći u školu za invalide.

I tamo je zajedno s drugim invalidima otkrila da ima PREKRASNI

GLAS. BOG JOJ JE PODARIO JEDAN PREKRASNI DAR. GLAS.

I oformili su jedan sastav, ona pjeva, i idu i nastupaju i zabavljaju pjesmom ljude.

IZ KOLICA NA POZORNICI VIRI SAMO

GLAVA SA PREKRASNIM OČIMA I

OSMJEHOM, USNE SU JOJ PRED

MIKROFONOM A IZ NJEZINOG GRLA

UVIJEK DOLAZI PREKRASNA PJESMA.

I tokom filma pričala je ona o svemu što joj se događalo kroz život.

I naravno, GOSPODIN JE TU. REKLA JE DA JE POČELA

SHVAĆATI DA POSTOJI SIGURNO NEKI RAZLOG ZAŠTO JE KROZ

SVE TE GODINE OSTALA ŽIVA, DA POSTOJI RAZLOG ZAŠTO

JU JE BOG POSLAO NA OVAJ SVIJET.

I REKLA JE DA SE JAKO TRUDI

POSTATI SAMOSTALNOM JER VIDI DA

JE MNOGIM LJUDIMA NA TERET.

ONA JE MNOGIM LJUDIMA NA TERET I

ZATO SE TRUDI POSTATI

SAMOSTALNOM!?!?!?!

ZAR TREBA VEĆI RAZLOG NJEZINOG

POSTOJANJA OD OVIH NJEZINIH

RIJEČI?!

I neki dan sam bio kod brata. Sjedili smo u kuhinji a on je kuhao neku juhu. I u jednom trenutku kaže da je sigurno gotova, digne se na jednoj nozi, uzme lonac s juhom i s nekoliko kratkih

skokova na jednoj nozi donese juhu do sudopera. Nije mu palo na pamet da traži moju pomoć a sve se tako brzo dogodilo da ja nisam ni stigao reagirati.

A ja sam se već naučio da ne skačem stalno mu u pomoć jer sam zaključio da je to onda podcjenjivanje, sažaljevanje. A on to ne želi.

Nitko od tih ljudi ne želi da ga se sažaljeva.

I ona draga djevojka bez ruke je rekla konkurentici u surfanju, kada joj ova nije htjela pustiti bolji položaj, da joj hvala što joj nije popustila. DA JOJ TO PUNO ZNAČI.

I više puta sam se upitao, upitali su se i ti dragi ljudi koje sam naveo,

ZAŠTO JE GOSPODIN TO TAKO UČINIO.

Ona djevojka bez ruke je shvatila. DA JOJ SE NIJE TO DOGODILO

NE BI MOGLA SVIMA TO SVJEDOČITI I POKAZATI DA SE I

TAKO MOŽE NORMALNO ŽIVJETI.

ONA DJEVOJKA SA PREKRASNIM GLASOM NA PUTU JE, AKO TO

VEĆ I NIJE, DA TO SHVATI JER NJEZIN GLAS

RAZVESELJAVA MNOGE LJUDE, PA I NJU. A DA JE NORMALNA,

PITANJE JE KAKO BI TO SVE BILO I KAKO BI ONA ŽIVJELA.

MISLIM DA MOJ BRAT JOŠ NIJE DOŠAO DO TOG ZAKLJUČKA.

ISTINA, NISAM O TOME, OD POČETKA MOJEG OBRAĆENJA, S

NJIM NI RAZGOVARAO. NE ZNAM ŠTO ON O TOME MISLI I DA

LI JE PRONAŠAO ODGOVOR. RAZGOVARAT ĆEMO MI O TOME,

KADA BUDEM VIDIO DA JE SPREMAN.

JER GOSPODIN NIŠTA NE ČINI BEZ

RAZLOGA.

BEZ ONIH LOŠIH, LJUDI I DOGAĐAJA

OKO NAS, NE BI BILO NI DOBRIH

LJUDI I DOGAĐAJA. SVI MI, I LOŠI I

DOBRI, IMAMO NEKI SMISAO

POSTOJANJA PO BOŽJEM PLANU.

SAMO TREBAMO PRATITI ZNAKOVE OKO

NAS KOJI ĆE NAM DATI ODGOVORE. A

MOLITI SE GOSPODINU DA NAS UČINI

SPREMNIMA, DA KADA DOĐU I

PREPOZNAMO IH, ONDA I PO NJIMA

POSTUPIMO.

NIJE UVIJEK LAKO. SVI TI LJUDI KOJE SAM SPOMENUO, U

NEKIM TRENUCIMA SU BILI NA VELIKIM KUŠNJAMA ZLOGA KOJI

IH JE UVJERAVAO DA TAKAV NJIHOV ŽIVOT NEMA SMISLA I

DA GA JE BOLJE OKONČATI.

NO, GOSPODIN IM NIJE DAO VIŠE NEGO SU MOGLI IZDRŽATI.

POSLAO IM JE POMOĆ KADA SU JU TREBALI. A ONI SU MOGLI

TU POMOĆ PRIHVATITI ILI ODBITI. TU GOSPODIN PREPUŠTA

NAMA LJUDIMA DA ODLUČUJEMO. DAO NAM JE SLOBODNU

VOLJU.

OVI LJUDI, ČIJI SU ŽIVOTI PUNO

TEŽI NEGO NEKI OD NAŠIH, SU

ODLUČILI. UČINITI ONO ŠTO MOGU S

ONIM ŠTO IM JE GOSPODIN DAO.

MALO SU PRIMILI ZA OVOZEMALJSKOG

ŽIVOTA, PA SE NADAM, I ZNAM, DA ĆE

IH GOSPODIN NAGRADITI U

ONOZEMALJSKOM ŽIVOTU.

A GDJE SMO TU MI!?

DA LI SMO SE PITALI ŠTO SMO MI

PRIMILI, U ODNOSU NA DRUGE OKO

SEBE, U OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU!?

AKO SE TO UPITAMO I REALNO

SAGLEDAMO, VIDJET ĆEMO DA SMO

PRIMILI MNOGO. A NEKI I MNOGO

ODBACILI.

AKO SMO MNOGO PRIMILI, KAŽE

GOSPODIN, OD NAS ĆE SE I MNOGO I

TRAŽITI KADA DOĐEMO DO NJEGA.

KADA USPOREDIM ONU DJEVOJKU IZ

KOLICA KOJA GOTOVO TIJELA I NEMA,

SAMO PREKRASNU GLAVU I GLAS,

NEMA OBITELJ A NITI JU MOŽE

FORMIRATI, *(idu mi suze)* I SEBE KOJI

SVE TO IMAM, I TIJELO, I GLAS, I SVE

DRUGO, I KADA SE UPITAM TKO ĆE

BITI GOSPODINU MILIJI KADA

DOĐEMO KOD NJEGA, UPLAŠIM SE

MALO ODGOVORA.

ZATO GOSPODIN OD NAS ŽELI DA

TAMO GDJE NJEGA NEMA BUDEMO MI.

DA MI SLUŽIMO TAKVIMA KOJI

NEMAJU ONO ŠTO MI IMAMO.

DAJMO DRUGIMA OKO SEBE, ZA KOJE

VIDIMO DA NEČEGA NEMAJU, ONO ŠTO

IM TREBA.

ALI, NEMOJMO IH SAŽALJEVATI,

NEMOJMO BITI LICEMJERNI.

NE TREBAJU SVIMA NOVCI I

MATERIJALNE STVARI. MI SAMO

MISLIMO SVE RIJEŠITI S

MATERIJALNIM STVARIMA.

A KOLIKIMA OKO NAS TREBA SAMO

TOPLA LJUDSKA RIJEČ, PRIJATELJSTVO.

A KOLIKIMA OKO NAS TREBA SAMO

OSMJEH.

KOLIKIMA OKO NAS TREBA SAMO MALO

NAŠE PAŽNJE.

KOLIKIMA OKO NAS TREBA SAMO NAŠ

ZAGRLJAJ.

KOLIKIMA OKO NAS TREBA NAŠA

MOLITVA.

I VIDJET ĆE TE, NIJE TAKO TEŠKO. A

NAGRADA ĆE BITI NEMJERLJIVA. JER

ONO ŠTO ĆEMO ODMAH OSJETITI U

SVOJEM SRCU I SVOJOJ DUŠI BIT ĆE

NEMJERLJIVO.

ONO ŠTO ĆE NAM TE OSOBE

UZVRATITI, BIT ĆE NEMJERLJIVO, I

NAMA I NJIMA.

A ONO ŠTO ĆE NAM GOSPODIN I

NJEGOVI ANĐELI PRIREDITI NA NEBU,

BIT ĆE TAKOĐER NEMJERLJIVO.

MOLIM TE GOSPODINE, DAJ MI DA

PREPOZNAM POTREBE DRUGIH OKO

SEBE!

I DAJ MI SNAGE GOSPODINE DA TE

PONEKAD, BAREM PONEKAD, ZAMIJENIM

U NJIHOVIM POTREBAMA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.